

Hij had het volgehouden, hij kon niet anders. Kappen met zijn huidige bestaan zou betekenen dat hij open kaart moest spelen. Zou inhouden dat zijn hele hebben en houden op straat kwam te liggen en daarin voorzag hij meer problemen dan dat het iets oploste. Het idee kon op momenten zo aantrekkelijk zijn dat hij een paar keer op het punt had gestaan de knoop door te hakken. Op het laatste moment was hij er steeds voor teruggeschrokken. Dus was hij blijven wonen en werken in een regio waar hij zichzelf niet kon en mocht zijn. Was hij de leugens om bestwil naar zijn vader toe ook blijven volhouden. Rond de millenniumwisseling had hij na te veel wijn bedacht dat zijn goede voornemen niet anders kon zijn dan een radicale streep door zijn oude leven. De andere dag al was het idee gesneuveld. Hij haatte zichzelf soms om zijn gebrek aan durf, zijn angst voor de gevolgen. Het was altijd onvoldoende gebleken om uit de kooi te ontsnappen waarin hij zichzelf had opgesloten.